

Van okunk a bizakodásra

A Magyar Közúti Fuvarozók Egyesülete az érdekvédelem terén elmúlt 5 évben végzett temérdek munkája kevés kézzelfogható eredménnyel járt. Pedig nem „pénzt” kértek, piacvédelmi intézkedéseket, kiegyensúlyozott bírságolási gyakorlatot, átgondolt engedélygazdálkodást szorgalmaztak – volna. Áchim Mihály Miklós most minden eddiginél optimistábban várja a jövőt.

Áchim Mihály Miklós

■ *Új helyen, a városközpontban van a cég központi irodája, ennyire optimista a jövőt illetően?*

Áprilisban költöztünk be ide, a Csaba Centerbe, így közelebb kerültünk együttműködő partnereinkhez. A könnyű megközelíthetőségnek köszönhetően 12 partnerünk közül van olyan, aki mindennap meglátogat. Itt fogadtuk német megrendelőnket is, aki biztató dolgokat mondott a német minimálbér rendelettel kapcsolatban. Érzik az uniós nyomást, ők maguk sem tartják jónak ezt a rendelkezést, ami politikai megfontolásból született. Véleményük szerint igazán senkinek sem jó, ezért ők is abban bíznak, hogy hamarosan megváltoztatják ezt a rendeletet. A hely fiatalos, lendületes, ami jó hatással van fiatal munkatársainkra, és rám is...

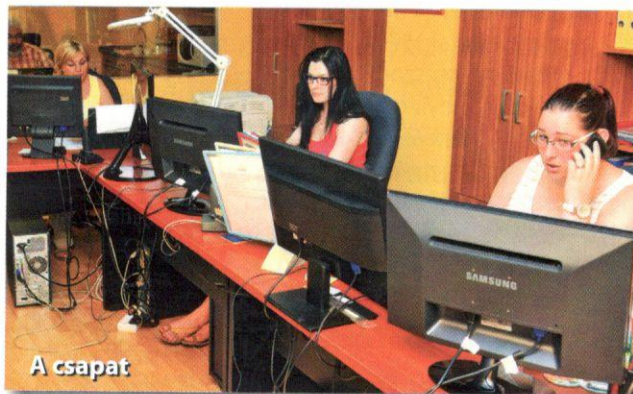
■ *Hogyan látja a szakma helyzetét az elnökválasztó küldöttgyűlés után? Emlékszem, ott azt mondta, hogy a kormányzati illetékesek Önnel, mint megbízott elnökkel nem voltak hajlandóak szóba állni...*

A médiában sajnos nem kapott kellő figyelmet, ezért fontosnak tartom, hogy a szaksajtóban és különösen az MKFE lapjában részletes tájékoztatást adjunk a gépkocsivezetők pihenését, rekreációját szolgáló Waberer's Club Hotel megnyitása előtt lezajlott találkozóról. Ez a 80 perc reményt ad a szakmának. A miniszterelnök úr a nemzetgazdasági miniszterrel együtt, több mint egy órán át tárgyalt a szakma helyzetéről az MKFE elnökével, társelnökével és elnökségi tagjával. Elmondhattuk, és el is mondtuk mindazt, amit a május 26-i

elnökségi ülésen megoldandó problémaként azonosítottunk. Ilyen találkozóra az elmúlt években esély sem volt.

■ *Valóban példátlan esemény, de ez még nem garancia a sikerre...*

Az optimizmusomat a megbeszélés léggögre táplálja. Miniszterelnök úr felkészülten érkezett, eredetileg nem vett volna részt az ünnepségen a nemzetgazdasági miniszter, mégis elhívta. A megbeszélésen végig nyitott, pozitív hozzáállást tanúsított a problémáink iránt. A tárgyalás végig az MKFE által felvetett problémákról szólt, annak ellenére, hogy az apropó a Waberer's Club Hotel átadása volt. Miniszterelnök úr minden felvetett témában – engedélygazdálkodás, piacvédelem, oktatás, személyszállítás privatizációja – támogatóan

A csapat

szólt. Megértette azt, hogy a szakma nem pénzt kér, hanem meg szeretné mutatni, hogy mire lenne képes, milyen adóbevétel, GDP növekedést jelentene az államnak, ha hagynának minket dolgozni.

■ *Mi a 80 perc konkrét eredménye, újra lesz közlekedési minisztérium?*

Miniszterelnök úr egy miniszterelnöki biztos kinevezését javasolta. A biztos személyére a szakma, azaz az MKFE tesz javaslatot. Nem kapunk egy biztosat, hanem mi jelölhetünk! Véleményem szerint ennek az embernek aktív, gyakorló vállalkozónak kell lennie, olyanak, aki örül a sikereknek, de érzi a kudarc fájdalmát is! A biztos közvetlenül a miniszterelnök úrnak dolgozik, saját

4-5 fős apparátusa lesz, a feladata pedig a szakma gondjainak menedzselése az érintett minisztériumokkal, hatóságokkal. Az a célunk, hogy a szakma a helyére kerüljön! Gyorsan kell lépnünk, ki kell választanunk ezt a személyt. Miniszterelnök úr csak annyit kért tőlünk, hogy az illető sokat dolgozzon, és keveset beszéljen.

■ *Ez valóban biztatóan hangzik, de egy jó politikus mindig azt mondja, amit a másik fél hallani szeretne...*

Én elhittem, hogy tárgyaló partnereink megértették a kéréseinket, azt, hogy amit kérünk, az az ország érdekeit szolgálja. Mennyivel jobb egy jól működő gazdaságot, egy elégedett országot irányítani, mint azzal foglalkozni, hogy esetleg melyik utakat zárják le éppen a fuvarozók.

■ *Szerintem a sztrájk inkább ön-, mint közveszélyes. Ön szerint van realitása egy sztrájknak?*

Az elkeseredés felülírhatja a józan észet. Egy olyan vállalkozó, akinek állnak az autói, aki felélte a tartalékait, nincs munkája, mert elégtelenek a piacvédelmi intézkedések, az lehet annyira elkeseredett, reményvesztett, hogy akár utakat is lezárjon. Ez még

akkor is kellemetlen lehet, ha csak egy szűk rétegről van szó. A tárgyalás után, a megnyitón miniszterelnök úr félretette az előre megírt beszédét, és a találkozónkról beszélt, bejelentette, hogy akcióprogramot indít a magyar fuvarozók helyzetének javítása érdekében.

■ *Ha az MKFE vezetőinek egy 80 perces személyes találkozáson sikerült meggyőzniük Magyarországot miniszterelnökét, akkor vajon az elmúlt 5 évben miért nem sikerült eredményesebben képviselni a szakma érdekeit?*

Nekem úgy tűnik mintha korábban ezek az információk nem jutottak volna el erre a szintre.

■ *Miért?*

Tavaly választottak meg az MKFE társelnökének, a korábbi időszak érdekvédelmi munkájában nem vettem részt, ezért ennek részleteiről nincs érdemi információm. Most új lehetőséget kaptunk, és ebben bízom.

Krausz Jenő